

[Christmas Møller.]

om, var, at en Række kommunale Udgifter, nemlig dem, der er fast hvilende paa Takster, skulde tages fra Kommunerne og lægges over paa Staten. Men Regeringspartierne har overhovedet ikke villet forhandle om dette Forslag. Sandheden om Forhandlingen er den, at Regeringspartierne har krævet Lovforslaget gennemført kun med en Ændring, som i og for sig over for den ene Kommune kun yderligere skærper Forholdet.

Vi har under Nr. 1 stillet det Ændringsforslag, at der skulde nedsættes et Udvalg, som kunde behandle hele Spørgsmaalet om det økonomiske Forhold, Skatternes Fordeling her i Landet og Udligning mellem de tre Hovedstadskommuner og muligt andre tilgrænsende Kommuner. Over for dette Forslag, hvoroverfor der ikke fra nogen Side vil blive bestridt, at den høje Rigsdag vil have vanskeligt ved i alle Enkeltheder at klarlægge denne Sag — selv det Udvalg, der har haft med Sagen at gøre, har haft vanskeligt derved — møder da Ordføreren, det ærede Medlem Hr. S. Munk, op og siger: hvad er nu det for nogle Forslag, Venstre og de Konservative kommer med? Efter at et sagkyndigt Udvalg i adskillige Aar har behandlet dette Spørgsmaal, har saa Rigsdagen ikke at vedtage det?

Jeg ved ikke, om det er det Standpunkt, det ærede Medlem og hans Parti ellers plejer at indtage. Naar vi om kort Tid skal behandle Forsvarsspørgsmaalet, kan jeg altsaa vente, at Stillingen bliver den, at det ærede Medlem Hr. S. Munk vil sige, at naar en Generalkommando og den kommanderende General og Sagkundsken paa maritim Side har behandlet dette Forslag, har det ærede Medlem Hr. S. Munk at vedtage det. Vi for vort Vedkommende vil ikke indtage et saadant Standpunkt. Vi vil indtage det Standpunkt, at Hensyn skal tages. Men man har vel nok Lov til at spørge det ærede Medlem, om der ikke skal være et selvstændigt Ansvar for Rigsdagen.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. S. Munk, og jeg spørger den højtærede Indenrigsminister: kan man f. Eks. i Forbindelse med det, som man her staar over for at vedtage, garantere, at der ikke i Løbet af meget kort Tid kan opstaa saadanne Forhold, at det bliver de Kommuner, som skal give Tilsvar til København, som faar en højere Skat end den, København har? Vil det ærede Medlem Hr. S. Munk give en Garantierklæring i saa Henseende? I Udvalget vilde man det ubetinget ikke. Ifølge de Oplysninger, der foreligger for Udvalget,

er Stillingen den, at et saadant Forhold kan indtræde.

Derfor har vi, saa vanskelig Sagen er, stillet Forslag om, at man skulde nedsætte et saadant Udvalg, der netop paa Grund af de sagkyndiges Indstilling og derigennem, at det var et Rigsdagsudvalg paa en anden Maade end et almindeligt Folketingsudvalg, kunde give Rigsdagens Partier Meddelelse og klar Besked om den Række uløste Spørgsmaal, som den foregaaende ærede Taler ogsaa behandlede, og som der findes denne Sag vedrørende.

Jeg spørger ligeledes: er der givet nogen klar og rimelig Besked om, hvad Aarsagen er til, at man ikke har taget andre Kommuner med? Er Forholdet ikke dette, at i det Øjeblik, man skal have denne Udligning, kunde der gives gode og vægtige Grunde, i alt Fald for Beboerne i de paagældende Kommuner, for, at de da skulde have Andel i alle de Forhold, som vedrører Storkøbenhavn, hvilket jo ikke alene er de tre paagældende Kommuner? Foreligger der for Udvalget og for Rigsdagen et saadant Materiale, som har givet klar Besked om Forskellen i økonomiske Vilkaar i Kommunerne, i ganske særlig Grad naturligvis i København og Gentofte, hvor der ikke er nogen som helst Tvivl om, at Udgifter, som det ogsaa er nævnt, til Transport til Arbejdsstedet og Udgifter ved, at Prisniveauet er højere, er af en ikke ubetydelig Karakter?

Ud fra hele dette Synspunkt har vi da stillet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, der i Løbet af 1937 skulde afgive Betænkning, saaledes at Afgørelse kunde træffes i Rigsdagssamlingen 1937—38, og vi har tilføjet, at i det Øjeblik man kom til det Standpunkt, at man mente, at et Tilsvar skulde gives fra de to Kommuner, skulde dette have tilbagevirkende Kraft til 1. April 1937, saaledes at den Paastand, som den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. S. Munk kom med, efter min Opfattelse ikke er rigtig.

Den ærede Ordfører sagde, at den Bemærkning, det konservative Mindretal var kommet med i Betænkningen om, at man hermed skrinlagde Spørgsmaalet om Indlemmelse, ikke var rigtig. Vi har naturligvis skrevet det i Betænkningen, fordi vi mente, Forhandlingerne i Udvalget viste, at saadan var Anskuelsen. Nu behøver vi ikke at strides om — og har heller ikke Lov til at komme stærkt ind paa —, hvad der har været forhandlet i Udvalget, og det er i den Forbindelse ogsaa ligegyldigt, men jeg kan altsaa slaa fast, at det er en Fejltagelse,